

Iaa Henseende blev udtalt af den ærede Ord-  
 fører for Forespørgerne. Jeg maa ansee den  
 paagjældende Bestemmelse for kun anvendelig  
 paa saadanne Gavle eller Ydersider af saa-  
 danne Bygninger, der ere opførte i Skjellet  
 mellem den paagjældende Eiendom og Nabo-  
 eiendommen. Den ærede Ordfører for Fores-  
 pørgerne har allerede anført i Iaa Henseende,  
 hvad der efter min Mening fuldstændig til-  
 strækkelig begrunder en saadan indskrænket  
 Fortolkning, af den paagjældende Bestemmelse,  
 idet han har paaviist, at den er sat ind i en  
 Paragraph, der kun indeholder Forrifter for  
 hvorledes Brandgavle eller Gavle, der skulle  
 forhindre Forplantelsen af Ild fra een Eiendom  
 til en anden, skulle være indrettede. Jeg an-  
 sees det for en naturlig og rigtig Fortolkning,  
 kun at forstaae den paagjældende Bestemmelse  
 som angaaende saadanne Gavle. Derved troer  
 jeg, at en overmaade stor Mængde af de Til-  
 fælde, hvor man har frygtet for Lovens An-  
 vendelse, ville bortfalde; der er vist mangfol-  
 dige Mænd omkring i Kjøbstæderne, som have  
 været i Uro og Ungstelse, fordi de have en  
 Deel Gavle, bestaaende af Bræder eller andet  
 lignende Materiale, i den indvendige Deel af  
 deres Eiendomme, i saadanne Ender af Byg-  
 ninger, der vende ud imod deres egne  
 Gaardsrum, Haver o. desl., idet de have  
 troet, at de vare udfatte for store Be-  
 festninger ved nu at skulle forandre dem.  
 Denne Frygt glæder det mig at kunne sige  
 er ubegrundet efter den Opfattelse, jeg har af  
 den paagjældende Lovbestemmelse, og der vil  
 ikke fra min Side blive givet denne en videre  
 Anvendelse, end jeg nu har tilladt mig at  
 forklare. — Derimod vil jeg ikke kunne gaae  
 i samme Retning, som det forekommer mig,  
 at den ærede Forespørger ønskede, med Hensyn  
 til den næste Deel af Forespørgslen, forsaavidt  
 den lyder: „er det Mening, med den an-  
 førte Lovbestemmelse, at de omhandlede Gavle  
 nu ubetinget skulle fjernes og erstattes med  
 andre, indrettede efter Byggeslovens Forrifter,  
 eller kunne de fremdeles bibeholdes, naar de  
 kun ikke vedligeholdes eller udbedres?“ Der  
 troer jeg ganske vist og kan ikke komme til  
 anden Fortolkning, end at det er Mening

med den paagjældende Bestemmelse i Byg-  
 ningsloven af 1858, at naar det nævnte  
 Antal Aar var gaaet, skulde de omhandlede  
 Gavle fjernes og erstattes med andre Gavle,  
 som svarede til Bygningslovens Forrifter;  
 men jeg skal indrømme, at den paagjældende  
 Bestemmelse ingenlunde er tydelig eller heldig  
 affattet. For at begrunde min Mening om  
 den Fortolkning, jeg maa opstille, skal jeg til-  
 lade mig at henvise til den paagjældende Be-  
 stemmelses Historie. Saaledes som Forslaget  
 til Bygningsloven i sin Tid blev forelagt af  
 Regjeringen, fandtes der deri ingen Bestem-  
 melse i den her omhandlede Retning; man  
 acquiescerede ved, hvad der allerede var gjæl-  
 dende Ret efter den ældre Bygningslov, For-  
 ordningen af 6te April 1832, ifølge hvilken  
 der ikke maatte fra Nyt af — altsaa efter  
 den Tid, da Forordningen af 6te April 1832  
 traadte i Kraft — indrettes saadanne Gavle,  
 bestaaende af Bræder og andre brændbare  
 Materialer. Da Sagen kom til Forhand-  
 ling paa Rigsdagen, og da navnlig først i  
 Landstinget, blev der netop fra Landstingets  
 Side, og navnlig fra flere Medlemmers, der  
 repræsenterede Kjøbstæderne, og som bleve  
 ængstelige ved Tanken om, at man fremdeles  
 skulde være nødt til at bibeholde disse Bræde-  
 gavle, som man — og jeg troer med Rette  
 — i mange Henseender anstaae for ligesaa  
 farlige som Straatage, hvilke man var enig  
 om nu absolut skulde bort, foreslaaet en Be-  
 stemmelse sat ind i Regjeringens Forslag,  
 hvilken lød saaledes: „Hvor der nu findes  
 Gavle af Fjæl eller andet brændbart Mate-  
 riale, skulle disse inden 3 Aar fra Lovens  
 Udgivelse erstattes af Brandgavle eller af  
 Bindingsværks-gavle, forsaavidt de skulle opføres  
 paa en Muur af denne Byggemaade“. Der  
 blev saaledes fra det andet Things Side fore-  
 slaet en Bestemmelse, der gik meget videre,  
 end den, vi nu omhandle. Denne skriver sig  
 fra Sagens Behandling i Folkethinget. Da  
 Loven nemlig kom herind, fandt vedkommende  
 Udvalg og flere Medlemmer af Thinget, at  
 dette var at gaae noget for haardt og for  
 hurtigt frem mod dem, i hvis Eiendomme der  
 fandtes saadanne Gavle. Der blev derfor